

טעותם של המלאכים

1. **מדרש רבה בראשית פרשה ח פסקה י**
(י) אמר רבי הושעיא בשעה שברא הקב"ה אדם הראשון טעו מלאכי השרת ובקשו לומר לפניו קדוש משל למלך ואפרכוס שהיו בקרונין והיו בני המדינה מבקשין לומר למלך דומינו ולא היו יודעין איזהו מה עשה המלך דחפו והוציאו חוץ לקרונין וידעו הכל שהוא אפרכוס כך בשעה שברא הקב"ה את אדם הראשון טעו בו מלאכי השרת ובקשו לומר לפניו קדוש מה עשה הקדוש ב"ה הפיל עליו תרדמה וידעו הכל שהוא אדם הווא דכתיב (ישעיה ב) חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא:
2. **רש"י על בראשית פרק ג פסוק כב**
ועתה פן ישלח ידו וגוי' - ומשיחיה לעולם הרי הוא קרוב להטעות הבריות אחריו ולומר אף הוא אלוה.
3. **רש"י על בראשית פרק ב פסוק יח**
(יח) לא טוב היות וגוי' - (ב"ר) שלא יאמרו שתי רשויות הן. הקב"ה יחיד בעליונים ואין לו זוג זה בתחתונים ואין לו זוג:
4. **מדרש רבה בראשית פרשה כא פסקה ה**
הן האדם היה כאחד ממנו ... רבי יהודה בר סימון אמר כיתידו של עולם שנאמר (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ... רבי ברכיה בשם רבי חנין דאמר כל זמן שהיה אדם היה כאחד וכיון שנטלה ממנו צלעתו לדעת טוב ורע:
5. **ילקוט שמעוני דברים - פרק כא - רמז תתקל**
כי קללת אלהים תלוי - תניא אמר רבי מאיר משלו משל למה הדבר דומה לשני אחים תאומים שהיו בעיר, אחד מינותו מלך ואחד יצא לליסטינות, צוה המלך ותלאוהו, כל הרואה אותו ואומר המלך תלוי צוה המלך וחורידוהו.
6. **אוה"ק ב שנט**
נשמת האדם, בהרחבתה, כוללת היא בתוכה את הנשמות הפרטיות של כל הברואים כולם. כל נפש חיה ניצוץ הוא מאור האבוקה הגדולה הכללית, נשמת האדם. רק למראה עינים, כל מין וכל פרט הוא מצוי בפני עצמו, העין החודרת רואה לבת חיים גדולה, מאחזת באדם הכללי, לכל פלגיו, שבתוכם חילופי מדרגות רבות, במדת האור והחום המתגלה, וכל בריאה גלמית מוכשרת היא רק לחלק קטן מאור זה המאיר בו. והכל עורג וחותר לשוב אל האורה העליונה במילואה, להאחד עם נשמת האדם, להיות מואר באורה. והיא מתעלה בעפירות רוחנית, מדושנה חיים ועונג, למקורה, לאוצר החיים, ששם עז וחדוה, שלמות מוחלטה, נצח והוד. כשאורה הפנימי של הנשמה מתגלה בכבודו, הכל שמה, הכל מרגיש, שהמכון, שאוצר החיים והאור שלהם מתגלה בו, הוא אתם, והכל שמח ומתעלה. עם אבני השדה ברינת וחית השדה השלמה לך.
7. **ספר גור אריה על דברים - פרק ד פסוק לב**
ונמצא שהאדם השלמת כל הנמצאים התחתונים, שהוא לבד בריאה שלימה, והוא משלים כל התחתונים, עד שאתה שואל על חיים שהוא בקצה העולם מה הוא השלמת צורתו, תשיב שהאדם הוא המשלים את מצאיות התחתונים. הרי האדם צורת הכל. נמצא שהאדם קודם שחטא היה מתפשט בכל. שהאדם הוא הכל.
8. **אורות עמ' קסט**
ח. ההתגלות ע"ד גודל ערכו של האדם, על השפעתו הגדולה בשפעת החיים שלו, בגודל רוחו, ברצונו והופעת שכלו על ההויה, על כל היש, זאת היא חטיבה מיוחדת לישראל. רחוק רחוק מאד הוא העולם כולו מהכרה זו. הכל חושבים, שהאדם ביחש להמצאות הוא רק פסיבי, מושפע ולא משפיע. אבל הקטנה זו אין לה כל ערך באמת.
9. **אוה"ק ג עמ' סז**
תורת ישראל מבארת, איך קיום העולם והמוסר האנושי הם תלויים זה בזה, וממילא מובן, ששכלול העולם בשכלול המוסר גם כשור קשר של קיימא, זאת היא עיקר דעת אלהים הישראלית. חטא האדם קלקל בכללו את מוסרו עד שמלאה הארץ חמס, השחית את דרכו, הרע את יצר מתשבות לבו. העולם מתקומם עליו, יורד מבול ומוחה את היקום כולו. שורש האדם הנשאר מתחזק בישורו, היושר מתאמץ בקישורו עם אלהים, עומד ומעלה עולות לדי'.
10. **אורות הקדש ב עמוד שלט**
כשאחנו אומרים, שהאדם לא לבד שהוא מושפע מהעולם כולו, אלא הוא משפיע עליו, והשפעתו היא השפעה כבירה עצמית, כללית ורוחנית חיובית, כלומר לא רק אותה ההשפעה החלקית, שאנו רואים שהאדם מכריח כחות הטבע להשתמש לרצונו, הקיטור, האש, המים, החשמל, וכאלה עושים דברו, כי כל זה הוא רק בחלק מוגבל ושטחי, כי אם העצמיות אשר להעולם, בכל מילואה ובכל הקיפה, מתיחשת אליו יחש של שעבוד ושל קבלת השפעה, **ככת תאמר תורת הרזים**, ובחיותו אומרים ככה, הרינו גוזרים לומר שיש מזיגה עצמית בין הנשמותיות שהיא פועלת בעולם כולו לנשמותיות של האדם.
11. **שמונה קבצים / קובץ א / תרמה.**
העולם מחכה הוא לההתגלות הנפלאה, איך שהאדם והעולם קשורים הם זה לזה, ולפתח על ידי גילוי זה את ההרגשה המאחדת את השנים הללו, על ידי ההופעה שתלך ותתפשט לבאר על ידה את גודל ההפעלה שהראשון פועל על האחרון והתנוכן ילך הלך ואור, עד שההפרדה הדמיונית, שנקלטה כל כך ברוחנו מצד חושי הברש הקצרים, בהיותם מנותקים מחושי החיים הרוחניים, תכלה כולה, ובמקומה תבא הקשבת האחדות השלמה, ורוח האדם ברצונו יתגלה בהוד גבורתו הרבה יותר ממה שהתגלה עד כה בפעולותיו הטכניות. והכל תלוי בתשובה, בשכלול הרצון, שאימוצו הוא אחד מתנאיו, ועדנו וקדושתו הוא עיקרו ומחוטו, וקישורו עם הדעה היותר עליונה הוא אור חיים, ועומק הופעתו בתכנית האמונה, הבאה מתוך הכרה פנימית נשגבה מאד, הוא מקור אורו, שממנו יוצאות ההשערות הנשגבות, שעל ידן מתישב העולם הרוחני כולו, עם כל ודאותיו הנפלאות, העומדות ממעל לכל הודאיות שבעולם, בגודל עז רענונותו, במעמקי הנשמה היחידית, השואבת את לשד חייה על ידי צירוף הקיבוציות הכללית, שהיא מקבלת את שפעה מיסוד ההויה כולה, שחכמת אלהים שופכת עליה תמיד את רוחה, בתזון ובפועל. צדיקים, חכמים, גבורים, נאים, עשירים ושליטים, לא יתפרדו עוד במהותם, כי אם כולם יחד ימציאו את התמצית העולה מהופעת כולם יחד, על כל הרכוש החיצוני והפנימי שבחיים, שעצם החיים מתהווה מהם ומתעשר ומתמזג על ידם. העו הנמצא בכח החיים העליונים, המגלה את כשרונו בתור נוצות פזורים, בכל בעל כשרון ובכל פלוגה לאומית ומפלגתית, יגלה על ידי אור הרצון בכל כללותו, והכללות תופע באורה השלם, שכל הפרטים ברוב עפרם הם כלולים בה בפועל, ובכל תנועת רוח קלה עולמות מלאים נוצרים ומתפתחים, מחוללים ומולידים ברב תעצומות.